

Preekschets najaarscampagne “Bouw de kerk in Syrië weer op”

Bijbeltekst: Haggai 1: 1-11

Uitleg bij de tekst

Het is het tweede regeringsjaar van koning Darius, in andere woorden 520 v. Chr. Achttien jaar eerder hebben de Joden van de Perzische koning Cyrus toestemming gekregen terug te keren naar Jeruzalem om de tempel te herbouwen (Ezra 1). En ze gaan direct enthousiast aan de slag: ze leggen de fundering en bouwen een altaar om de dagelijkse offers te kunnen brengen. Maar dan stoppen ze plotseling, bijna 15 jaar ligt het werk stil (Ezra 3-4).

Wat is er aan de hand? Allereerst zijn er externe oorzaken aan te wijzen. De Samaritanen, wiens hulp bij de herbouw was geweigerd door de Joden, beginnen de bouw tegen te werken (Ezra 4: 1-5). Daarnaast zijn er de moeilijke economische omstandigheden. In Babylonië was het welvaartspeil een stuk hoger. Maar crucialer zijn de interne oorzaken: ze hebben de moed verloren en bovenal hun vertrouwen in God. In plaats van de tempel af te maken, beginnen ze hun eigen huizen te herbouwen. Het huis is in de Bijbel niet voor niets vaak het symbool van bescherming en veiligheid. In een tent ben je veel kwetsbaarder.

In plaats van op God te vertrouwen, vertrouwt het volk op zichzelf en hun eigen huizen. Ze geven God niet de kans onder hen aanwezig te zijn, om hen te beschermen. En dit heeft negatieve gevolgen, zoals we zagen. Maar dan begint Haggai te profeteren: “Ga naar de bergen, haal daar hout en bouw mijn huis weer op. Met vreugde zal ik het aanvaarden en er mij in al mijn luister tonen - zegt de Heer” (vs. 8). En het volk luistert. Binnen 23 dagen pakken zij het werk weer op (Hag. 2:18). Daarmee is Haggai één van de succesvolste profeten uit het Oude Testament, een grote uitzondering. Na vier jaar is de tempel volledig herbouwd.

Toepassing

Door de burgeroorlog in Syrië liggen vele gebouwen in puin. Ook veel kerkgebouwen zijn verwoest of ernstig beschadigd geraakt. Nu het geweld enigszins is afgenomen begint men weer langzaam te denken aan herstel. Maar wat bouw je dan eerst: je kerk of je huis? Het is opvallend dat veel Syrische christenen zeggen: de kerk. Voor hen is het kerkgebouw een teken van hoop, maar ook een plek waar ze elkaar als gemeenschap kunnen ontmoeten en bemoedigen.

Maar wat als je kerk of huis nu niet in puin ligt? Wat kun je dan met deze tekst? Het lijkt erop alsof de Joden zich als het ware afzonderden van de buitenwereld in hun ‘mooi afgewerkte huizen’. Ze zochten hun bescherming bij zichzelf en niet bij God. Ze bekommerden zich niet meer om de problemen buiten hun vier muren. In hoeverre doen wij soms niet hetzelfde? Zou God vandaag de dag hetzelfde kunnen zeggen: “Is de tijd dan wel gekomen om zelf in mooi afgewerkte huizen te wonen? En dat terwijl mijn huis nog een ruïne is!” (vs. 4) En zo ja, wat zou ‘mijn huis’ dan vandaag de dag kunnen betekenen?

Gebed

Goede God,

Wij danken u voor de bescherming die we steeds weer bij U kunnen vinden, omdat U om ons geeft. U bent onze sterke rots, onze schuilplaats, bij U vinden we rust (Ps. 62).

Vergeef ons dat we dit zo vaak ons niet realiseren. We vertrouwen op onszelf en op ons eigen kunnen. We vertrouwen op de 'muren' die we om onszelf heen hebben gebouwd ter bescherming. Maar U zoekt contact: Kom uit die mooi afgewerkte huizen en vind rust bij mij. In mijn aanwezigheid ben je veilig.

Leer ons vanuit die geborgenheid om te zien naar de mensen om ons heen, dichtbij en ver weg. Zoveel mensen ontbreekt het aan bescherming en veiligheid. De onzekerheid of je de huur wel kunt betalen, de angst of je in je eigen huis wel veilig zult zijn. Soms liggen huizen letterlijk in puin.

We bidden voor de mensen in Syrië. De oorlog daar heeft de levens van zoveel miljoenen mensen verwoest en op de kop gezet. We bidden voor de mensen die nog altijd niet de bescherming hebben van een eigen huis, maar in tenten of zelf gefabriceerde woningen moeten leven, in Syrië zelf of in buurlanden Libanon, Jordanië en Turkije.

We bidden voor die mensen die proberen terug te keren naar Syrië, hoe moeizaam en onzeker ook. Bescherm hen, God, en geef hoop voor de toekomst.

We bidden voor de kerken in Syrië die hulp bieden aan mensen die alles hebben verloren. Geef christenen moed en wijsheid om daarin de juist beslissingen te nemen. Laat de Syrische kerken en hun gebouwen, een plek van hoop mogen zijn temidden van de pijn en verdriet na jaren van oorlog.

God, U bent onze schuilplaats.

Amen

Gespreksvragen

1. *Icebreaker*: wat bouwde je als kind graag? (boomhut, zandkasteel, modeltrein etc.)
2. Hoe zou het voor de Joden geweest moeten zijn om na 15 jaar waarin het werk aan de tempel stil ligt deze profetie uit de mond van Haggai te horen?
3. Wat zou een verklaring kunnen zijn voor het feit dat de Joden zo snel de tempelbouw weer oppakken?
4. Zou God vandaag nog steeds kunnen zeggen: "Is de tijd dan wel gekomen om zelf in mooi afgewerkte huizen te wonen? En dat terwijl mijn huis nog een ruïne is!" (vs. 4). Zo ja, wat zou 'mijn huis' vandaag de dag kunnen betekenen?
5. Door de tempel niet te herbouwen, geven de Joden God niet de kans onder hen aanwezig te zijn. Hoe kunnen wij zelf Gods aanwezigheid blijven zoeken?
6. Veel Syrische christenen zeggen dat ze liever eerst hun kerk herstellen dan hun eigen huis. Begrijp je dat? Waarom wel/niet?

Liederen

Psalm 91

Wat houd ik van uw huis (Liedboek 84a)

Mon âme se repose (Taizé, Liedboek 62b)

U bent mijn schuilplaats Heer (Opwekking 176)

Versterk uw lijdend lichaam (The Psalm Project, campagnelied Kerk in Actie)